

**Rouwklagt, toegewyd aan den wel edelen
grootachtbaren here Everard van Harscamp,
raad in de vroedschap en regerend
burgermeester der stad Utrecht**

**By het overlyden van deszelfs echtgenote, vrouwe Ida
Theodora d'Orville. In den ouderdom van XXIII. jaren.
Den vierden der louwmaand, MDCCLVI**

S.M. Mill

bron

S.M. Mill, Rouwklagt, toegewyd aan den wel edelen grootachtbaren here Everard van Harscamp, raad in de vroedschap en regerend burgermeester der stad Utrecht. By het overlyden van deszelfs echtgenote, vrouwe Ida Theodora d'Orville. In den ouderdom van XXIII. jaren. Den vierden der louwmaand, MDCCLVI. Z.n., z.p. 1756

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/mill002rouw01_01/colofon.htm

dělní

**Rouwklagt, Toegewyd aan den Wel Edelen Groot Achtbaren Here
Mr. Everard Van Harscamp, Raad in de Vroedschap en regerend
Burgermeester der Stad Utrecht. By het overlyden van deszelfs
Echtgenote, Vrouwe Ida Theodora D'orville. In den Ouderdom van
XXIII. Jaren. Den vierden der Louwmaand, MDCCLVI.**

Daar Gods geduchte hand Europe daavren doet,
Zyn onweêrstaanbre kracht, die 't wereldrond doet beven,
Door water, aarde en vuur, den trotsen euvelmoed,
Van 't hemelergend rot, verdienden loon komt geven;
Daar 't Vaderland in nood en in gevaar
Van 's hemels strenge roê, den laatsten slag ziet naken;
Beducht dat eerlang mogt en haardstede en altaar
In 's vyands hand geraken.

Zal daar myn Lykgekerm beklagen uw gemis?
Myn Broeder! of 't geluk ten hoogsten top verheffen
Van uwe zielsvriendin? die 't al ontvloden is
Wat ooit van ramp of smerte een stervling hier kan treffen?
Ze is van uw liefdehart, helaas! wel vroeg gescheurd;
Heur levenszon, noch niet ten middage opgerezen,
Daalt schielyk neder: 't is dan billyk dat gy treurt,
't Is billyk dat uw smerte op 't aanzicht zy te lezen.
Maar ach! gedenk wat staatsverwisseling
Uw lieve weêrhelft mag genieten,
Daarze opgevlogen boven maan- en starren-kring,
In 's Heren dienst, als hier, niet meer te kort zal schieten.
God neemt haar uit uw' arm, maar om in Jesus schoot
Te rusten, en 't genot van zyne gunst te smaken;
De dood velt haar in 't stof, maar om van nood en dood
Haar eeuwig vry te maken.
Hy, de Oceaan van alle heil,
Wil u zich zelf en al zyn volheid schenken:
Hy wil u, zonder maat en peil,
Volop met ware vreugde uit wellustbeken drenken.

Wend oog en hart naar Hem; Hy zal, daarom gezogt,
U nimmermeer begeven.
Draag U, gelyk zy deedt, in zuivre liefdetogt,
Hem op, om tot zyne ere en dienst alleen te leven
'k Hoor dunkt my noch heur taal, half stervende uitgebragt:
(Een taal die uwe smert verzagt!)
„Ik werp my in de plassen
„Van 't alverzoenend bloed,
„Dat beetre dingen spreekt dan Abel, en 't gemoed
„Van alle onreinigheid kan wasschen.
„'t Was Jesus wien ik my gewillig overgaf,
„Om my te vormen tot een maakzel 't zyner ere,
„Om my te ontheffen van myn vloekschuld, smette en straf;
„Ik smEEK dat Hy, in gunst, zich nu ook mywaarts kere.
Nu leeftze in reine hemelvreugd;
Nu kanze al 't Schepzel, hoe beminlyk ook, verzaken,
Voldaan in 't zoet genot van Hem, dien zy heur jeugd
Gewyd had, die heur heil bestendig zal volmaken.
Berust dan in Gods wil: zyn doen is majesteit.
Hy droge zelf uw tranen!

Het treurdal daar zyn hand, vrymagtig, U in leidt
Diene om tot vreugde in Hem den weg voor U te banen!
Dat zyne ontferming, met de schaduw van zyn hand,
 Uw teder Spruitje dekke,
En sparende in zyn gunst dat dierbaar Huuwlykspand,
 Heur blyde dagen rekke!
Leef Heiland! leef in ons, trek tot U ziel en zin!
Ons leven zy voor U, en sterven ons gewin!

S. M. MILL,
Wed. VAN HARSCAMP.

12. January,
1756.